

THE WORLD OFFROAD

ΚΟΥΑΛΑ ΛΟΥΜΠΟΥΡ
ΣΙΓΚΑΠΟΥΡΗ - ΜΠΑΝΓΚΟΚ

AKHΣ TEMΠEPIDHΣ A.T., BOYΛA NETOY

Βουτιά στα ρηχά

Ένα οδοιπορικό στο άκρο της νοτιο-ανατολικής Ασίας, που αποδείχθηκε ιδιαίτερα αποκαλυπτικό της ποιότητας των ανθρώπων, πάνω απ' όλα...

Βρισκόμαστε σε ένα βενζινάδικο έξω από την πόλη Πραταινιμπούρι, στην εθνική οδό που συνδέει την Μπανγκόκ με την Καμπότζη. Εδώ κατασκηνώνουμε απόψε. Σε όλη την Ταϊλάνδη χρησιμοποιούμε συστηματικά πλέον τα πρατήρια ως κάμπινγκ, αφού διαθέτουν πεντακάθαρες τουαλέτες, 24ωρα μίνι μάρκετ, cafe και φθηνά εστιατόρια. Από εδώ ξεκινά το μεγάλο οδοιπορικό μας στη ΝΑ Ασία. Μπροστά μας είναι η Καμπότζη, το Βιετνάμ και το Λάος. Στη συνέχεια, θα ξαναμπούμε στην Ταϊλάνδη από τα βόρεια και θα κατηφορίσουμε προς το Πενάγκ της Μαλαισίας, όπου θα βάλουμε το αυτοκίνητο σε ένα σαπιοκάραβο για την Ινδονησία.

Το μήνα που μας πέρασε κάναμε 4.000χλμ. από την Κουάλα-Λουμπούρ μέχρι την Μπανγκόκ, μέσω Σιγκαπούρης, χωρίς να το καταλάβουμε. Όλα, οι δρόμοι, οι πόλεις, οι άνθρωποι, μας φάνηκαν τόσο φιλικά, που ήταν σαν να ζούσαμε χρόνια εδώ. Ξαν στο σπίτι μας! Ήταν μια βουτιά στα ρηχά οι χώρες αυτές, από τις οποίες η καθεμία έχει το δικό της θεό: Αλλάχ η μία, Βούδα η άλλη, το δολάριο η τρίτη...

ΜΑΛΑΙΣΙΑ

ΕΚΤΑΣΗ: 329.758 χ.κμ.
ΠΛΗΘΥΣΜΟΣ: 26,6 εκατ. (2007)
ΣΥΝΟΡΑ: Ταϊλάνδη, Σιγκαπούρη
ΤΗΛ. ΚΩΔΙΚΟΣ: +60, ΟΡΑ: GMT +8
ΓΛΩΣΣΑ: Μπαχάσα, κινέζικα, ταμίλ (ινδονήσ), αγγλικά
ΜΑΣ ΑΡΕΣΕ: Η καθαρότητα των πόλεων, η ποιότητα των δρόμων, ο φιλόσοφος χαρακτήρας των ντόπιων
ΔΕ ΜΑΣ ΑΡΕΣΕ: Η υπερβολική ροπή προς το μοντέρνο, ακόμα και στην πιο μικρή πόλη.
ΘΑ ΜΠΟΡΟΥΣΕ: Η Ελπίδα να διδαχτεί ποιά από την πορεία της χώρας

ΣΙΓΚΑΠΟΥΡΗ

ΕΚΤΑΣΗ: 660 χ.κμ.
ΠΛΗΘΥΣΜΟΣ: 4,4 εκατ.
ΣΥΝΟΡΑ: Μαλαισία
ΤΗΛ. ΚΩΔΙΚΟΣ: +65, ΟΡΑ: GMT +8
ΓΛΩΣΣΑ: Αγγλικά, κινεζικά, ταμίλ, μαλαισιανό
ΜΑΣ ΑΡΕΣΕ: Η θέψη και ο σεβασμός της πόλης
ΔΕ ΜΑΣ ΑΡΕΣΕ: Ο υπερκρατικο-πρωτισμός και η κυριαρχία του χρήματος, κάθε έκφραση της ζωής
ΘΑ ΜΠΟΡΟΥΣΕ: Η χώρα να εκδημοκρατιστεί πλήρως και να εμφυσήσει πιο ανθρώπινες αξίες στους ανθρώπους της από το shopping και το καλό φαγητό

ΤΑΪΛΑΝΔΗ

ΕΚΤΑΣΗ: 513.115 χ.κμ.
ΠΛΗΘΥΣΜΟΣ: 64 εκατ.
ΣΥΝΟΡΑ: Μιανμάρ, Λάος, Καμπότζη, Μαλαισία
ΤΗΛ. ΚΩΔΙΚΟΣ: +66, ΟΡΑ: GMT +7
ΓΛΩΣΣΑ: Ταϊλανδικά
ΜΑΣ ΑΡΕΣΕ: Ο φιλόσοφος χαρακτήρας, το χαμόγελο και η καλή διάθεση των ντόπιων
ΔΕ ΜΑΣ ΑΡΕΣΕ: Η πορνεία ως βασικός όσων του τουρισμού
ΘΑ ΜΠΟΡΟΥΣΕ: Κυβέρνηση και αντιπολίτευση να λύνουν τις διαφορές τους δημοκρατικά, επιτέλους

Ήπιος Ισλάμ

Γνωρίζαμε ότι η χειρότερη εποχή για να επισκεφτείς μια μουσουλμανική χώρα είναι με το Ραμαζάνι. Ο ένατος μήνας του ισλαμικού ημερολογίου είναι μήνας νηστείας για τους μουσουλμάνους, το οποίο σημαίνει ότι από την ανατολή μέχρι τη δύση του ήλιου δε βάζουν ούτε νερό στο στόμα τους και απέχουν πλήρως από το σεξ και το αλκοόλ. Αυτό μπορεί να φέρει στα πρόθυρα νευρικής κρίσης ακόμα και τον πιο πειθαρχημένο χαρακτήρα, όχι όμως τον Μαλαισιανό. Με το Ραμαζάνι και εμείς στη Μαλαισία, κι όμως ούτε στιγμή δεν είχαμε πρόβλημα με τους ντόπιους. Απλώς υπομονή θέλει να έχεις, μιας και όλα γίνονται πολύ αργά. Κατά τη διάρκεια της ημέρας, μόνο στις κινεζικές γειτονίες βρίσκεις εστιατόριο ανοικτό. Όπου δεν υπάρχουν Κινέζοι, μένεις νηστικός κι εσύ. Λίγο πριν από τη δύση του ήλιου, αρχίζει ο πανικός. Φανερά πεινασμένοι, οι εργαζόμενοι επιστρέφουν βιαστικά στα σπίτια τους για φαγητό και οι περισσότεροι οδηγούν πολύ επιθετικά τέτοια ώρα. Για να μην παρατείνεται το μαρτύριό τους, τεράστιοι πάγκοι στήνονται σε κάθε χωριό, προσφέροντας πάμφθυνα ζυμαρικά, ψαρικά και σουβλάκια. Μετά το dinner through δείπνο, το βιολογικό ρολόι της χώρας δουλεύει και πάλι.

Η Μαλαισία είναι μια ιδιαίτερη χώρα. Σε πρώτο στάδιο, φαντάζει μονοδιάστατη. Είναι καθαρή, οργανωμένη και έχει μια έντονη ροπή στο καθετί καινούργιο. Το αισθάνεσαι αυτό στην Κουάλα-Λουμπούρ αλλά και σε κάθε μεγάλη πόλη όπου τα τεράστια mall αποτελούν το βασικό-ανόχι το μοναδικό-αξιοθέατο. Αν σκάψεις λίγο βαθύτερα στον ψυχισμό της χώρας, θα καταλάβεις γιατί οι άνθρωποι της στρέφονται περισσότερο στο μέλλον παρά στο παρελθόν. Το πρώτο τους ενώνει, το δεύτερο τους χωρίζει. Όταν Μαλαισιανοί, Κινέζοι, Ινδοί και γηγενείς μοιράζονται την ίδια σημαία, σε δύο επικράτειες που βρίσκονται 1.000 χλμ. μεταξύ τους (τόσο απέχει το Βόρνεο από τη Μαλαισιανή Χερσόνησο), τότε χρειάζονται σύγχρονα σύμβολα και ιδέες για να μένουν ενωμένοι. Ο Παρθενώνας της Μαλαισίας είναι οι δίδυμοι πύργοι Petronas, οι οποίοι συμβολίζουν την εκρηκτική ανάπτυξη της τελευταίας 20ετίας. Η ανάπτυξη έφερε έργα υποδομής που ανέβασαν κατακόρυφα την ποιότητα ζωής, και αυτός ήταν ο ιδανικός τρόπος για να κρατήσει την ισορροπία του ένας τόσο πολυπολιτισμικός λαός. Όταν οδηγείς σε άψογους δρόμους, βρίσκεις παντού παρκάρισμα, όλα είναι καθαρά και λειτουργούν σαν ρολόι, δεν έχεις λόγο να τρώγεις με το διπλό σου, όσο κι αν διαφέρει από εσένα. Να γιατί η Μαλαισία είναι παράδειγμα προς μίμηση. Όσο για το δικό της... παράδειγμα; Η Σιγκαπούρη, φυσικά, που τόσο θέλει να της μοιάσει...

Μία-όχι και τόσο-τέλεια κοινωνία

Είμαστε στο πάρκο East Coast της Σιγκαπούρης, ψάχνοντας χώρο κάμπινγκ. Επιτρέπεται να στήσεις το σκηνάκι σου στο πάρκο, όμως με το αυτοκίνητο δεν μπαίνεις. Και τώρα πού θα κοιμηθούμε με τόσο κόσμο τριγύρω; Ευτυχώς, θα βρούμε ένα απομακρυσμένο πάρκινγκ να ανοίξουμε τη σκηνή και να πέσουμε για ύπνο. Με κάποια ανησυχία, ομολογώ. Ξέρουμε ότι στην πόλη των 5άστερων ξενοδοχείων δε βλέπουν με καλό μάτι «τσιγγάνους» σαν κι εμάς. Η αστυνομία θα έρθει, θα ελέγξει, αλλά δε θα μας ενοχλήσει. Το επόμενο πρωί νιώθουμε ήδη πιο άνετα. Ενώ παίρνουμε το πρωινό μας στο αυτοκίνητο, ένας ντόπιος μάς πλησιάζει μαζί με τη φίλη του πάνω στο διθέσιο ποδήλατό τους. Ενθουσιάζεται με τις ιστορίες μας. Εκεί που συζητάμε, βγάζει μερικά δολάρια: «**Πάρτε αυτά, να φάτε κάτι.**» «**Αν είναι δυνατόν, κύριε, δε χρειαζόμαστε χρήματα!**» του λέω κάπως αυστηρά. Φεύγει ο άνθρωπος και σε δύο λεπτά επιστρέφει για να μας δώσει μια κάρτα SIM: «**Για να επικοινωνούμε μεταξύ μας.**» Από εκείνη την ώρα δε μένουμε στιγμή μόνοι μας στη Σιγκαπούρη. Μαζί με τον κ. Γουίλι στον κύκλο γύρω από το Discovery προστέθηκε ένας μουσουλμάνος εστιατορικός, ένας κτηματομεσίτης με την κόρη του και ένας μανάτζερ πληροφορικής. Έρχονταν να μας βρουν κάθε πρωί για να μας φέρουν γλυκά, δωράκια ή για να μας καλέσουν για δείπνο. Γίναμε η διέξοδος από την καθημερινότητά τους. Σύντομα καταλάβαμε ότι οι άνθρωποι της Σιγκαπούρης έχουν πολλές ανησυχίες. Θα μας δώσουν να καταλάβουμε ότι η κοινωνία τους δεν είναι τέλεια, όπως πιστεύουμε. Σίγουρα η Σιγκαπούρη έχει υψηλότατο βιοτικό επίπεδο, είναι οργανωμένη και ασφαλής όσο ελάχιστες χώρες στον κόσμο, όμως αυτό δεν είναι αρκετό για τους κατοίκους της. Τα πάντα έχουν να κάνουν με το χρήμα εδώ. Παράδειγμα, οι απαγορευτικές πινακίδες που αναγράφουν και την τιμή του προστίμου. «Τρέχουμε μια ζωή για το χρήμα και, όταν βγαίνουμε στη σύνταξη, καταλαβαίνουμε πόσο μόνοι νιώθουμε» θα μας πει ο κ. Γουίλι, που στα 60 του φοβάται έντονα μην αρρωστήσει και πεθάνει πρόωρα. Δεν ξέρουμε αν οι Σιγκαπουριανοί είναι υποχόνδριοι, πάντως όσοι γνωρίσαμε έδειχναν να φοβούνται υπερβολικά για την υγεία τους. Ίσως τους έχουν τρομάξει οι στατιστικές που λένε ότι 1 στους 3 κατοίκους έχει καρκίνο. «Χρειάστηκε να μπει επειγόντως ο αδερφός μου στο νοσοκομείο για εγχείριση, αλλά δεν τον αναλάμβαναν, αν δεν εξοφλούσαμε προκαταβολικά το λογαριασμό», μας λέει ο Φαζλ. Η ελευθερία έκφρασης φαίνεται να είναι άλλο πρόβλημα. «Μας κάνουν να τρέχουμε για τα λεφτά, ώστε να μη διεκδικούμε τα ανθρώπινα δικαιώματά μας» θα μας πει ο μουσουλμάνος που συχνά τον έχουν πάρει στο τμήμα, ίσως γιατί έχει φυσιογνωμία τρομοκράτη. «Αν μιλήσεις κατά της κυβέρνησης, κινδυνεύεις να δεχτείς μήνυση, όπως έχει συμβεί με μέλη της αντιπολίτευσης.» Με όλα αυτά, η Σιγκαπούρη θα μας αφήσει μια θλιβερή αίσθηση ανθρωπιάς, που δεν μπορείς να φανταστείς ότι υπάρχει σ' αυτήν την πολυδιαφημισμένη Ντίσνεϊλαντ του shopping. Είναι μια προχωρημένη, αλλά σκληρή κοινωνία, που ίσως να μη διαφέρει και τόσο από τις υπόλοιπες δυτικές. Απλώς, συγκεντρώνει όλα τα δεινά τους σε ένα νησί, το οποίο ασφυκτιά με τον ίδιο του τον εαυτό, εκεί, στο πιο καυτό ίσως γεωπολιτικό σημείο του πλανήτη μας...

ΑΥΤΟ ΤΟ ΞΕΡΑΤΕ;

- Αυτοκινητόδρομος συνδέει τη Σιγκαπούρη με την Μπανγκόκ.
- Οι δίδυμοι πύργοι Petronas ήταν τα ψηλότερα κτίρια στον κόσμο μέχρι το 2004, όταν την πρωτιά πήρε ο πύργος της Ταϊπέι.
- Η περιοχή του Κουάλα Τερενγκάνου έχει κοιτάσματα πετρελαίου.
- Η ζούγκλα Ταμάν Νεγκάρα της Μαλαισίας έχει ηλικία 130 εκατ. ετών.
- «PADI» σημαίνει Professional Association of Diving Instructors.
- Ο βασιλιάς της Ταϊλάνδης, Μπουμμπούλ Αντουλιαντζέ, είναι ο μακροβιότερος μονάρχης του πλανήτη. Είναι στο θρόνο από το 1946.
- Απαγορεύεται να πατήσεις χαρτόνισμα και να σαλιώσεις γραμματόσημο στην Ταϊλάνδη, λόγω του ότι απεικονίζεται ο βασιλιάς σ' αυτά.
- Η Ταϊλάνδη βρίσκεται στο έτος 2551, μιας και το ημερολόγιό της ξεκινά από το 543 π.Χ., απαρχή της βουδιστικής περιόδου.

01. Ο σαρ του ζωολογικού πάρκου Σιγκαπούρης. Χαμογελάστε του!

02. Πραγματικές Ρατέργες τα ποδήλατα-ταξί της Μελλάνα.

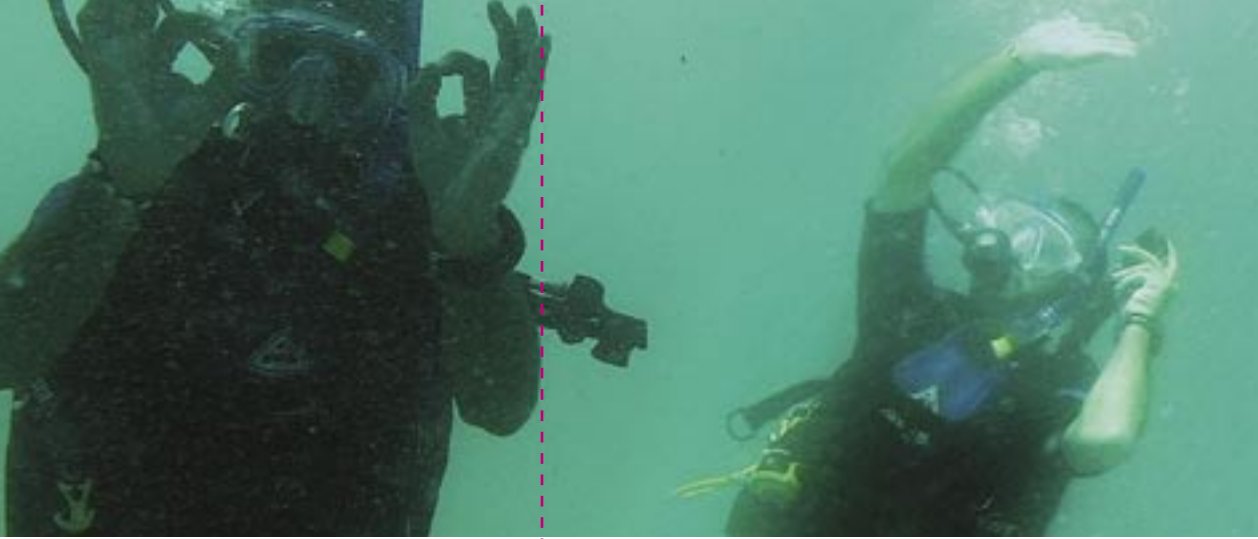
03. Η ζωή είναι σκληρή, αλλά όμορφη στην ηλιώδη αγορά του Νταμνοέν Σαντουάκ.

THE WORLD OFFROAD

ΚΟΥΑΛΛΟΥΜΠΟΥΡ
ΣΙΓΚΑΠΟΥΡΗ - ΜΠΑΝΓΚΟΚ

9 771105 128005

WO

Ο Βούδας πήγε Μπανγκόκ;

Στην Ταϊλάνδη δε βλέπεις γυναίκες με μαντίλες, αλλά μοναχούς με τα πορτοκαλί ριχτάρια τους. Όσο για τα κορίτσια, είναι πιο απελευθερωμένα, ακόμα και στην επαρχία. Εθνικό ένδυμα είναι το καυτό σορτς. Αυτό μάλλον τρέλανε τους Αμερικανούς φαντάρους που χαλάρωναν εδώ κατά τη διάρκεια του πολέμου στο Βιετνάμ. Από τότε άρχισε να αναπτύσσεται ο τουρισμός στη χώρα, με αποτέλεσμα σήμερα να αποτελεί τη μεγάλη βιομηχανία της, η οποία παράγει το 1/3 του εθνικού εισοδήματος. Στη νότια πλευρά της χώρας, η έντονη τουριστική αξιοποίηση έχει τα καλά και τα κακά της. Από τη μία, η υποδομή είναι εντυπωσιακή. Η Ταϊλάνδη έχει καλύτερους δρόμους απ' ό,τι η Ελλάδα, πιστέψτε μας! Από την άλλη, το παραδοσιακό χρώμα της χώρας έχει χαθεί πίσω από τις πινακίδες νέον που κυριαρχούν παντού, από την ακτή Πατόνγκ του Πουκέτ μέχρι την Μπανγκόκ. Τα πάντα προσφέρονται στον τουρίστα σε εξαιρετιστική τιμή: φαγητό, θάλασσα, κακόγουστα θεάματα (τάιμποξ, τσίρκο με φίδια, ελέφαντες κτλ.), λίγη κουλτούρα και μπόλικο σεξ. Κακά τα ψέματα, το τελευταίο παραμένει η κεντρομόλος δύναμη της τουριστικής ανάπτυξης. Βλέποντας τα κορίτσια και τα ladyboys να χαριεντίζονται με τους πεινασμένους σεξουαλικά θαμώνες της Πατόνγκ στη νυχτερινή αγορά της Μπανγκόκ, δεν ξέρεις αν πρέπει να διασκεδάζεις ή να λυπάσαι με το θέαμα. «Μην τις λυπάσαι, γιατί τους αρέσει αυτό, περνούν καλά και βγάζουν χρήματα» θα μας πει μια φίλη Ταϊλανδή για τις «πεταλούδες» της νύχτας. Αν καταλάβαμε καλά, για τη νοοτροπία των Ταϊλανδών το σεξ είναι προέκταση του μασάζ, που επίσης το προσφέρουν αφειδώς παντού. Καθότι Βουδιστές, οι άνθρωποι της χώρας αυτής χαρακτηρίζονται, αν μη τι άλλο, από μια ανεκτικότητα που θεωρείται αδιανόητη για εμάς. Δέχονται το διαφορετικό και καλύτερο. Παράδειγμα είναι το ότι οι ομοφυλόφιλοι - ακόμα και στην πιο ακραία εκδοχή τους (τα ladyboys που λέγαμε) - δεν απορρίπτονται από την οικογένεια. Το χαμόγελο και η καλή διάθεση των ανθρώπων εδώ μας έκαναν να αισθανθούμε άνετα με το «καλημέρα». Γι' αυτό και δε βλέπουμε την ώρα να επιστρέψουμε στη βόρεια και πιο αυθεντική πλευρά της χώρας αυτής..._A. T. >>>

ΒΟΥΤΙΑ ΣΤΑ ΒΑΘΙΑ

Αρχικά αισθάνεσαι περίεργα. Είσαι μέσα στο βυθό, κι όμως αναπνέεις βαθιά και αργά, όπως σε έχει συμβουλεύσει ο εκπαιδευτής. Από το προηγούμενο βράδυ έχεις διαβάσει πάνω από εκατό σελίδες στο μπηε βιβλίο της PADI, έχεις παρακολουθήσει ένα άκρω διαφωτιστικό βίντεο και είσαι έτοιμος να περάσεις τις πρώτες δοκιμασίες εξοικείωσης με τον εξοπλισμό σου μέσα στο βυθό: πώς να καθαρίζεις τη μάσκα από το νερό, πώς να ρυθμίζεις την πνευστότητά σου από το BCD (το γιλέκο που φουσκώνει με αέρα από την μπουκιά) ή να παίρνεις αέρα από το «κταπόδι» - το βοηθητικό αναπνευστήρα του συντρόφου σου. Ήδη γνωρίζεις πως, όσο έμπειρος και αν είσαι, δε βουτάς ποτέ μόνος, αλλά πάντα με ένα ταίρι, τον «buddy» σου. Την πρώτη κιόλας ημέρα μαθημάτων έχεις την ευκαιρία για μια κατάδυση στα 8-10 μ. ανάμεσα σε κοραήλιογενείς υφάλους, αν έχεις την τύχη να εκπαιδευθείς σε τροπικά νησιά σαν τα Περχάντιαν της Μαλαισίας. Το εξοντωτικό διάβασμα, η προβολή βίντεο, τα διαγωνίσματα και οι ασκήσεις βυθού συνεχίζονται τις επόμενες δύο ημέρες. Η μέθοδος PADI δεν είναι τυχαία η πιο διαδεδομένη ανά τον κόσμο. Είναι ιδιοφυώς σχεδιασμένη ώστε να βελτιώνεται βήμα βήμα, απολαμβάνοντας τις χαρές του βυθού, γνωρίζοντας παράλληλα τους κινδύνους του. Την τέταρτη ημέρα, αφού έχεις περάσει το τελικό διαγνώνισμα, γνωρίζεις πλέον πώς να δένεις και να λύνεις τον εξοπλισμό σου, πώς να τον ελέγχεις πριν από την κατάδυση, και αισθάνεσαι ήδη σχετικά άνετα στο βυθό. Τότε έχει έρθει η ώρα για την τέταρτη βουτιά, συνήθως σε βάθος 18 μ., μετά την οποία παραλαμβάνεις το δίπλωμα PADI Open Water Diver. Αυτό σημαίνει ότι οπουδήποτε στον κόσμο μπορείς να νοικιάσεις εξοπλισμό και να βουτήξεις. Όμως, αυτό είναι μόνο η αρχή. Το PADI έχει σχεδιάσει μια σειρά από «καταδύσεις περιπέτειας» και διπλώματα τα οποία μπορούν να σε κάνουν μέχρι δάσκαλο του scuba diving, εφόσον έχεις το χρόνο και τα χρήματα να ασχοληθείς. Αν υπήρχε κάτι ανάλογο στο χώρο του αυτοκινήτου, όλοι θα μπορούσαμε να γίνουμε οδηγοί F1...

INFO: www.padi.com, www.watercolours.com.my

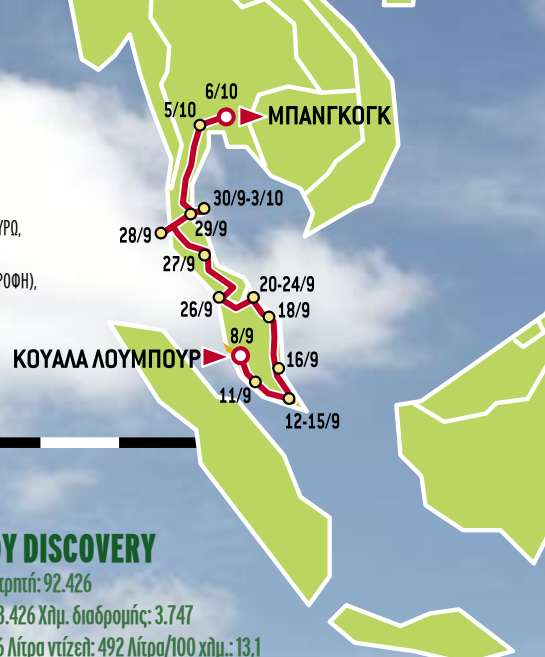

FAQ

ΚΟΣΤΟΣ ΒΙΖΑΣ: ΔΩΡΕΑΝ ΣΕ ΜΑΛΑΙΣΙΑ, ΣΙΓΚΑΠΟΥΡΗ, ΤΑΪΛΑΝΔΗ ΓΙΑ 30 ΗΜΕΡΕΣ, **ΚΟΣΤΟΣ ΝΤΙΖΕΛ:** (ΜΑΛΑΙΣΙΑ) 0,5 ΕΥΡΩ, (ΤΑΪΛΑΝΔΗ) 0,6 ΕΥΡΩ, **ΚΑΡΤΑ SIM:** (ΜΑΛΑΙΣΙΑ) 4 ΕΥΡΩ, (ΤΑΪΛΑΝΔΗ) 2,2 ΕΥΡΩ, **ΣΥΝΔΕΣΗ ΙΝΤΕΡΝΕΤ:** ΜΑΛΑΙΣΙΑ-ΤΑΪΛΑΝΔΗ: 0,3-1 ΕΥΡΩ, **ΠΑΚΕΤΟ ΤΣΙΓΑΡΑ:** ΜΑΛΑΙΣΙΑ-ΤΑΪΛΑΝΔΗ: 2 ΕΥΡΩ, ΣΙΓΚΑΠΟΥΡΗ: 5-6 ΕΥΡΩ, **ΑΣΦΑΛΕΙΑ ΑΥΤΟΚΙΝΗΤΟΥ ΑΙΓ/3 ΜΗΝΕΣ:** 20 ΕΥΡΩ, **ΤΑΧΥΠΛΑΘ ΓΙΑ ΠΟΥΛΑΟΥ ΠΕΡΧΕΝΤΙΑΝ:** 14 ΕΥΡΩ (ΜΕ ΕΠΙΣΤΡΟΦΗ), **ΦΕΡΙ ΓΙΑ ΚΟ ΣΑΜΟΥΙ:** 22 ΕΥΡΩ (ΜΕ ΑΥΤΟΚΙΝΗΤΟ & ΕΠΙΣΤΡΟΦΗ), **ΣΙΝΕΜΑ MULTIPLEX (ΜΑΛΑΙΣΙΑ):** 2,2 ΕΥΡΩ, **ΖΩΟΛΟΓΙΚΟΣ ΚΗΠΟΣ ΣΙΓΚΑΠΟΥΡΗΣ:** 8 ΕΥΡΩ, **ΜΑΘΗΜΑΤΑ ΡΑΔΙ OPEN WATER DIVER (ΠΟΥΛΑΟΥ ΠΕΡΧΕΝΤΙΑΝ):** 220 ΕΥΡΩ, **ΜΑΣΑΖ 1 ΩΡΑΣ (ΤΑΪΛΑΝΔΗ):** 4-6 ΕΥΡΩ
ΙΣΤΙΟΤΙΜΙΑ: 1 ΕΥΡΩ = 4,8 RM (PINKIT ΜΑΛΑΙΣΙΑΣ), 2 S\$ (ΔΟΛΑΡΙΑ ΣΙΓΚΑΠΟΥΡΗΣ), 47 ΒΤ (ΜΠΑΤ ΤΑΪΛΑΝΔΗΣ)

INFO: Πληροφορήστε www.theworldoffroad.com για να δείτε πού βρισκόμαστε τώρα!

08/09/2008,
 Κουάλα-Λουμπούρ, 79.679 χλμ.:
 Παραλαμβάνουμε το Discovery από το δημόσιο του Πορτ Κλινγκ με τη σκηνή ραγισμένη.

11/09/2008, ημέρα 450ή,
 Μελάκα, 79.957 χλμ.:
 Τα μνημεία της πόλης χάνονται δίπλα στα τεράστια mall που δεσπόζουν στο κέντρο. Δεν υπάρχει φέρι για το αυτοκίνητο προς Ινδονησία.

12/09/2008,
 Σιγκαπούρη, 80.235 χλμ.:
 Αυτοκινητόδρομος μέχρι το Τσοχόρ Μπαρού, τη νασιότερη πόλη της Μαλαισίας. Περνάμε τα σύνορα με συνοπτικές διαδικασίες και κατασκηνώνουμε στο East Coast Park.

15/09/2008,
 Σιγκαπούρη, 80.399 χλμ.:
 Η πόλη ζει στο ρυθμό της F1. Πυρετώδεις οι ετοιμασίες στο Marina Bay, ενώ τα περίπερα των μεγάλων χορηγών κυριαρχούν στο Orchard Rd. Υπάρχουν καθημερινά φέρι προς το νησί Μπατάμ, όμως είναι αδύνατη η αποστολή του αυτοκινήτου και από εδώ.

16/09/2008,
 Μερσίγγκ, 80.592 χλμ.:
 Έχουμε επιβιώσει πέντε ημέρες στη Σιγκαπούρη με 100 ευρώ! Ύστερα από μόλις ημέρα στο ζωολογικό πάρκο, μπαίνουμε στη Μαλαισία και κατευθυνόμαστε προς την ανατολική ακτή της χερσονήσου.

18/09/2008,
 Πουλάου Κάπας, 80.976 χλμ.:
 Μόλις 6 χλμ. από την ακτή, κι όμως αισθάνεσαι σαν σαρνίνο στο νησάκι αυτό.

20/09/2008,
 Πουλάου Περχέντιαν, 81.157 χλμ.:
 Πάμε για καταδύσεις στα περιβότα για το βυθό τους νησάκια απέναντι από το Κουάλα Μπεσούτ.

21/09/2008,
 Πουλάου Περχέντιαν:
 Πρώτη κατάδυση στα 8 μ. Ο βυθός είναι εθιστικός...

24/9/2008,
 Πουλάου Περχέντιαν:
 Τέταρτη ημέρα εκπαίδευσης και κατάδυση στα 18 μ. Ο Α.Τ. κρατά με υπερφάνεια το δίπλωμα PADI Open Water Diver!

26/09/2008,
 Πουλάου Πενόνγκ, 81.501 χλμ.:
 Έρευνα αγοράς στο Τσορτζάουν για φορτηγό πλοίο προς την Ινδονησία. Υπάρχει μόνο μία εταιρεία (η ChaKra) που αναλαμβάνει να φορτώσει το Discovery σε φορτηγό με γερανό. Κόστος: 320 ευρώ.

27/09/2008,
 Τρανγκ, Ταϊλάνδη, 81.839 χλμ.:
 Περνάμε τα σύνορα και κατασκηνώνουμε στο κεντρικό πάρκινγκ της πόλης.

28/09/2008,
 Πουκέτ, 82.169 χλμ.:
 Στο πιο δημοφιλέστερο θέρετρο της χώρας ξεκινά το ετήσιο φεστιβάλ χορτοφαγίας. Γνωρίζουμε Έλληνες στην ακτή Πατόνγκ, που μας θυμίζει κακάουσατη Κόστα Ντελ Σολ.

29/09/2008,
 Νταν Σακ, 82.501 χλμ.:
 Περνάμε στη δυτική ακτή στον κόλπο της Ταϊλάνδης και διανυκτερεύουμε σε βενζινοστάσιο, ώστε να πάρουμε το πρώτο φέρι για Κο Σαμούι.

30/09/2008,
 Κο Σαμούι, 82.529 χλμ.:
 Μας φιλοξενεί ένας Έλληνας, ο Χρήστος Πανοδήμος, που διαθέτει ένα μικρό ταξιδιωτικό γραφείο (το Tropical Easy) στο τροπικό αυτό νησί, που τα συνδυάζει όλα.

05/10/2008,
 Νταμνονέν Σαντούακ, 83.298 χλμ.:
 Κατασκηνώνουμε δίπλα στα κανάλια με τις περιβόητες πλωτές αγορές.

06/10/2008,
 Μπανγκόκ, 83.426 χλμ.:
 Φτάνουμε στην Μπανγκόκ, όπου επικρατεί πολιτική αναταραχή ανάμεσα σε κυβέρνηση και αντιπολίτευση. Μένουμε σε έναν εκπληκτικό ξενώνα - που ήταν νοσοκομείο στις αρχές του αιώνα. «Sam Sen Sam» λέγεται και κοστίζει 12 ευρώ τη βραδιά.

ΤΑ ΝΕΑ ΤΟΥ DISCOVERY

Ένδειξη χιλιομετρική: 92.426
 Χλμ. ταξιδιού: 83.426 Χλμ. διαδρομής: 3.747
 Ανεφοδιασμοί: 6 Λίτρα ντίζελ: 492 Λίτρα/100 χλμ.: 13,1

Παρατηρήσεις: Ξεκοράστος ο μήνας αυτός για το Discovery, χάρη στους πολύ καλούς δρόμους της περιοχής. Με το που έφτασε το αυτοκίνητο στη Μαλαισία, το πήγαμε στην τοπική Land Rover (www.landrovermalaysia.com.my) για έναν έλεγχο του πίσω διαφορικού, που είχε παρουσιάσει μικρή διαρροή στην Ινδία. Αφού εντόπισαν το πρόβλημα, παρήγγειλαν τη φθαρμένη τσιμούχα και δώσαμε ραντεβού για να την αντικαταστήσουν τον επόμενο μήνα. Σε έλεγχο του χειροφρένου, ο μηχανικός αποφάνθηκε -από τον ήχο εμπλοκής- ότι δε λειτουργεί σωστά. Για κάθε ενδεχόμενο, παρήγγειλαν και μια κεντρική μονάδα του χειροφρένου, μήπως και χρειαστεί να την αλλάξουμε μετά το ταξίδι μας στη ΝΑ Ασία. Αστοχίες παρουσιάζει ο δείκτης καυσίμου, που συχνά πέφτει στο μηδέν. Προφανώς έχει τρελαθεί ο αισθητήρας του ρεζερβουάρ από τα βρόμικα πετρέλαια. Μια μικρή έγκοινα παραμένει η υπερβολική φθορά του τακακίου στο δεξιό εμπρός τροχό. Λεπτομέρειες, θα πείτε. Επί της ουσίας, το αυτοκίνητο λειτουργεί σαν καινούργιο, παρ' ότι κοντεύει να συμπληρώσει 100.000 χλμ.

